

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. 9. 2025 v trestní věci obžalované ██████████, narozené ██████████, vedené pro zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, o odvolání obžalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 6. 2025, č. j. 8 T 55/2025-244,

takto:

Odvolání obžalované se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 6. 2025, č. j. 8 T 55/2025-244, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaná ██████████

nar. ██████████ v ██████████, trv. bytem ██████████,

je vinna, že

dne 9. 9. 2024 v době od 08.30 hodin do 08.45 hodin v budově Krajské hygienické stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích, Na Sadech 1858/25, v kanceláři č. ██████████, po předchozím jednání s ██████████, nar. ██████████, týkající se monitoringu vibrací souvisejících k jí vydanému nesouhlasnému Závaznému stanovisku ze dne 19. 7. 2024 k Odstranění stavby ubytovacího zařízení – ██████████ včetně souvisejících staveb na p.p.č. ██████████, ██████████ a ██████████ v k.ú. ██████████ č. ██████████, jichž je majitelkou, jednajíce se záměrem ovlivnit posouzení nové žádosti k Odstranění stavby ubytovacího zařízení – ██████████ včetně souvisejících staveb na p.p.č. ██████████, ██████████ a ██████████ v k.ú. ██████████ č. ██████████, a získat tak výbodu před vydáním nového Závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích v této věci, sábla do pravé kapsy svých kalhot a dále vložila pod projektovou dokumentaci uloženou na skříňce v kanceláři 4 ks bankovek v celkové výši 10.000 Kč (nominální hodnotě 1× 5.000 Kč, 2× 2.000 Kč a 1× 1.000 Kč) a vzápětí kancelář ██████████ opustila, když ██████████ následně o tomto jednání ██████████ telefonicky vyrozuměla své nadřízené a dále učinila oznámení orgánům Policie ČR,

tedy

sama nabídla a poskytla úplatek jinému v souvislosti s obstaráváním obecného zájmu a čin spáchala vůči úřední osobě,

tím spáchala

zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

dle § 332 odst. 2 tr. zákoníku, dle § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 70 (sedmdesát) denních sazeb ve výši 1 000 Kč (jedentisíkorunčeských), celkem tedy ve výměře 70 000 Kč (sedmdesátisíkorunčeských).

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalované ukládá trest propadnutí věci, a to: finanční částky ve výši 10 000 Kč sestávající se z

- bankovky v nominální hodnotě 5 000 Kč (č. ██████████),
- bankovky v nominální hodnotě 2 000 Kč (č. ██████████),
- bankovky v nominální hodnotě 2 000 Kč (č. ██████████),
- bankovky v nominální hodnotě 1 000 Kč (č. ██████████).

2. Proti tomuto rozhodnutí podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná ██████████. Prostřednictvím svého obhájce rozsudek napadla ve všech výrocích. Namítla, že nalézací soud se nevypořádal se skutečností, že výpověď svědkyně ██████████ z hlavního líčení se neshoduje s popisem skutku uvedeným v obžalobě, neboť při hlavním líčení se nezmínila o tom, že by obžalovaná cokoliv vytahovala ze své pravé kapsy kalhot. Pouze uvedla, že obžalovaná měla něco zasunout

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

pod projektovou dokumentaci. Z obsahu výpovědi svědkyně [REDAKCE] navíc nevyplývá, že by obžalovaná měla při vložení bankovek pod projektovou dokumentaci cokoli pronést, nebo jakkoli neverbálně dát najevo vůli úplatek poskytnout. S odkazem na komentář k trestnímu zákonu, podle kterého mezi poskytnutím úplatku, nabídnutím nebo slibem úplatku a obstaráním věci obecného zájmu nebo podnikáním podnikatele nebo jiné podnikající osoby musí být příčinná souvislost, je obžalovaná toho názoru, že nebyla zcela naplněna skutková podstata trestného činu. Z popisu skutku je velmi pravděpodobné, že obžalovaná by na zajištěných bankovkách zanechala minimálně stopy pachové, daktyloskopické nebo genetické. Policejní orgán za účelem objasnění věci opatřil odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie a genetika. Z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie se zjišťuje, že z předložených bankovek nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy, nebylo proto možné provést porovnání s otisky podezřelé. Z odborného vyjádření z odvětví genetika se zjišťuje, že z předložených bankovek byl stanoven smíšený profil DNA, který není vzhledem ke svému charakteru vhodný pro stanovení individuální identifikace. Fotokopie takto zpracovaných odborných vyjádření obžalovaná přiložila ke svému odvolání. Namítla, že tato odborná vyjádření ve prospěch obžalované státní zastupitelství nenavrhl v hlavním líčení provést jako důkaz, a takto opatřené důkazy ani neučinilo součástí spisu. Obžalovaná je toho názoru, že takovýmto postupem došlo k porušení zásad trestního řízení ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu, podle kterého orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v trestním řádu i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch či neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. Nálezací soud staví výrok o vině mimo jiné na údajném velmi silném zájmu obžalované ovlivnit celé stavební řízení o demolici stavby ve svůj prospěch s tím, že od stavebního úřadu měla tzv. dostat nůž na krk, a to tím, že v září 2024 obdržela výzvu k doplnění žádosti o odstranění nedostatků do 30. 11. 2024. Údajný motiv nálezací soud dovodil z listiny na č. l. 131 – sdělení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu ze dne 12. 2. 2025. Pokud by tento důkaz hodnotil komplexně, nemohlo by jeho pozornosti uniknout vyjádření stavebního úřadu k bodu 2): Je běžnou praxí prodlužovat termíny pro doplnění podkladů na základě žádosti účastníka řízení, pokud tím nejsou dotčena práva ostatních účastníků řízení, případně se zjevně nejedná o účelové obstrukce v řízení s úmyslem řízení zdržovat. Z obsahu souhrnného sdělení stavebního úřadu vyplývá, že žádost obžalované byla dne 31. 3. 2023, 12. 4. 2023, 11. 9. 2023, 2. 10. 2023 opakovaně doplňována. Správní řízení bylo opakovaně z důvodu doplňování podkladů přerušováno. Obžalovaná neměla v září 2024 důvod se domnívat, že by stavební úřad v případě potřeby lhůtu pro doplnění podkladů neprodloužil, neboť dalším prodloužením by jistě nebyla dotčena práva ostatních účastníků. V září 2024 obžalovaná nebyla v pozici, že by měla mít tzv. nůž na krku a měla mít motiv ke spáchání skutku, který je jí kladen za vinu. V závěru svého odvolání obžalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám znovu po provedení navržených důkazů rozhodl, nebo aby věc vrátil nálezacímu soudu k novému rozhodnutí.

3. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
4. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytykánych v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.

5. Pokud jde o řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku, musí odvolací soud konstatovat, že v postupu soudu prvního stupně neshledal v projednávané trestní věci žádné vady, pro které by napadený rozsudek nemohl bez dalšího obstát. Okresní soud při hlavním líčení provedl v souladu s procesními předpisy veškeré důkazy nezbytné pro objektivní rozhodnutí o podané obžalobě, jež byly opatřeny již v přípravném řízení a staly se i součástí předmětného spisu. Obžalovaná byla od počátku trestního stíhání zastoupena zvolenou obhájkyň, což bylo nezbytné s ohledem na důvody nutné obhajoby ve smyslu § 36 odst. 3 tr. řádu. Hlavní líčení proběhlo za osobní přítomnosti obžalované a její tehdejší obhájkyň, obžalované bylo umožněno se podrobně k předmětu řízení vyjádřit, klást dotazy ve věci vypovídajícím svědkům, vyjádřit se ke všem ve věci provedeným důkazům. Z tohoto pohledu nelze dospět k závěru, že by byla porušena ta ustanovení zákona, jež zabezpečují řádné objasnění věci či právo obžalované na obhajobu.
6. Až v rámci odvolacího řízení vyšlo najevo, že policejní orgán v přípravném řízení opatřil i odborná vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie a genetika, ke zkoumání možného zjištění stop na bankovkách, jež měla obžalovaná poskytnout jako úplatek. Obžalovaná tato odborná vyjádření přiložila v příloze ke svému odvolání. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích intervenující u veřejného zasedání konaného odvolacím soudem uvedl, že v reakci na obsah odvolání obžalované si od příslušného okresního státního zastupitelství opatřil předmětná odborná vyjádření, která pochybením nebyla učiněna součástí spisu. Jejich originály předložil odvolacímu soudu, jenž mohl konstatovat shodu s fotokopiemi předloženými obžalovanou. Odvolací soud provedl při veřejném zasedání důkaz těmito listinami, přičemž z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie ze dne 20. 9. 2024, č. j. [REDACTED], vyplývá, že z předmětných čtyř bankovek, jak jsou přesně označeny v napadeném rozsudku ve výroku o propadnutí věci, byla pouze u jedné z bankovek zviditelněna daktyloskopická stopa, ale jejím následným vyhodnocením bylo zjištěno, že nevykazuje dostatečný počet charakteristických znaků nutných ke zkoumání a je pro identifikaci nezpůsobitelná. Na ostatních třech bankovkách se nepodařilo zviditelnit žádné upotřebitelné daktyloskopické stopy. Z odborného vyjádření z odvětví genetika ze dne 1. 10. 2024, č. j. [REDACTED], vyplývá, že byl proveden plošný stěr všech předmětných bankovek a z tohoto byl stanoven smíšený profil DNA, který není vzhledem ke svému charakteru vhodný pro stanovení individuální identifikace, ani k žádnému dalšímu porovnávání.
7. Po takto doplněném dokazování musí odvolací soud konstatovat, že závěry vyplývající z citovaných odborných kriminalistických vyjádření nemají zásadní vliv na důkazní situaci v předmětné trestní věci a nezpochybňují správnost napadeného rozsudku. Jde o závěry, které samy o sobě na jedné straně nepotvrzují vinu obžalované, ale na druhé straně nejsou způsobilé vinu obžalované vyvrátit. I bez odborných znalostí z daných odvětví kriminalistiky je namístě závěr, že nikoliv při každém kontaktu s papírem v podobě bankovek dochází k zanechání upotřebitelných daktyloskopických stop či potřebného množství biologického materiálu, z něhož lze stanovit individuální identifikaci DNA. Jak je soudu známo i z projednávání jiných trestních věcí, nejde o situaci nikterak neobvyklou. Genetická stopa je biologický materiál obsahující DNA, který člověk zanechá na místě činu nebo v jeho okolí, na různých předmětech souvisejících se stíhaným skutkem a který lze využít k jeho identifikaci. Může jít o krev, sliny, vlasy, pot, sperma nebo jiné tělesné tekutiny či tkáně, které jsou od organismu odděleny samovolně nebo vlivem násilí. V daném případě šlo o zjištění, zda osoby, které přišly do kontaktu s předmětnými bankovkami, zanechaly na těchto svůj biologický materiál, a to logicky v podobě potu uvolněného z prstů či dlaní. Z výsledků kriminalistických analýz je zřetelné, že takovéto osoby dostatek potřebného biologického materiálu při kontaktu s bankovkami nevyloučily, měly při takovémto kontaktu ruce suché, a to jak osoba, která bankovky v kanceláři [REDACTED] zanechala, tak i sama [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

kteřá bankovky našla a vzala je do svých rukou, aby zjistila, o jaký předmět jde a přepočítala jejich hodnotu. Bankovky jako platební prostředek přichází do kontaktu s rukama celé řady jejich přechodných držitelů, čemuž odpovídá i v projednávaném případě zjištěný smíšený profil DNA, jenž není vhodný pro individuální identifikaci.

8. Nemělo by se samozřejmě stávat, že takto opatřený důkaz se nestane součástí příslušného trestního spisu. Aniž by odvolacímu soud byly známy přesné důvody tohoto pochybení, nemá zásadní pochybnost, že nešlo o záměr, ale pouhé nedopatření na straně orgánů činných v přípravném řízení, neboť předmětná odborná vyjádření nebyla před obhajobou zatajena, když si pořídila jejich fotokopie, které předložila společně s podaným odvoláním. Zřejmě původně ani obhajoba nepřikládala těmto důkazům podstatný význam, když je nepředložila při hlavním líčení k provedení důkazu. Odvolací soud znovu opakuje, že závěry provedených kriminalistických analýz samy o sobě a ani ve spojení s dalšími ve věci provedenými důkazy neprokazují nevinu obžalované.
9. Odvolací soud nemohl akceptovat ani další odvolací námitky obžalované. Pokud jde o tvrzení, že nalézací soud pochybil při hodnocení provedených důkazů, tak odvolací soud takový názor nesdílí. Okresní soud provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Své úvahy, jimiž byl veden při hodnocení důkazů, a učiněné závěry rozvedl dostatečně podrobným a logickým způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí, jež splňuje náležitosti uvedené v ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu. Odvolací soud se ve všech podstatných směrech s hodnocením nalézacího soudu ztotožňuje, a proto v podrobnostech na důvody napadeného rozsudku i odkazuje.
10. Nalézacímu soudu nelze činit výtky, jestliže za podklad rozhodnutí o vině obžalované vzal především svědeckou výpověď [REDAKCE]. Obecně lze konstatovat, že je to právě nalézací soud, jenž jako soud prvního stupně osobně vyslýchá jednotlivé vypovídající osoby a má tak s ohledem na zásadu bezprostřednosti a ústnosti vytvořené nejlepší předpoklady pro posuzování jejich věrohodnosti. [REDAKCE] od samého počátku trestního řízení líčila okolnosti tehdejšího jednání s obžalovanou ve všech podstatných bodech shodně, popsala důvody neohlášené návštěvy obžalované, které souvisely s vydáním nového závazného stanoviska k odstranění stavby penzionu obžalované, jehož zpracování měla svědkyně na starosti, a zejména jednotným způsobem popsala, že obžalovaná bez jakýchkoli dalších verbálních doprovodů při svém odchodu z její kanceláře cosi zasunula pod složky dokumentů uložených na stolku (či skřínce), jenž se nacházel mezi tehdy sedící svědkyní a stojící obžalovanou. Ihned po odchodu obžalované z kanceláře zjistila, že jde o bankovky v hodnotě deset tisíc korun a okamžitě kontaktovala telefonicky svoji nejbližší příjmu nadřízenou a následně i právní oddělení KHS. Z časů zjištěných o tehdejšímu pohybu obžalované v blízkosti sídla KHS v Českých Budějovicích, o jejím opuštění budovy KHS, v porovnání s okamžikem následných reakcí svědkyně [REDAKCE], je zřejmé, že svědkyně oznamovala celou událost dalším osobám bezprostředně po odchodu obžalované. Verzi obhajoby obžalované, která od počátku jednotným způsobem popírá, že by se stíhaného skutku dopustila, nelze považovat za věrohodnou. Je založena na předpokladu, že celá záležitost byla proti obžalované zinscenována pracovníky KHS, především svědkyní [REDAKCE]. Ani odvolací soud však nenalézá naprosto žádný důvod, aby shledal na straně jmenované svědkyně motiv ke křivému obvinění obžalované ze spáchání poměrně závažné úmyslné trestné činnosti. Svědkyně nemá k obžalované žádný osobní vztah, přišla s ní do kontaktu toliko při plnění svých pracovních povinností, ani obžalovaná neuvedla nic, co by zpochybňovalo věrohodnost svědkyně, její jednání s ní bylo vždy korektní. Již skutečnost, že kritického dne šlo o neohlášenou návštěvu obžalované na KHS, a bezprostřednost reakce [REDAKCE] po odchodu obžalované prakticky vylučují úvahy o možném komplotu proti obžalované, tedy úvahy o tom, že svědkyně ihned po vzdálení se obžalované pojala plán tuto křivě obvinít, vzala by ze svých peněz deset tisíc korun a ihned kontaktovala svou nadřízenou a následně právní oddělení se smyšleným tvrzením, že uvedené finanční prostředky v její kanceláři zanechala

obžalovaná. Jí popisované reakce potvrzují v naprosté shodě s její výpovědí svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], a to včetně jejího výrazného rozrušení z celé události. Takto provedené důkazy potvrzují i její spolehlivost při plnění pracovních úkolů, její morální a pracovní kvality.

11. Odvolací soud tak neshledává důvodné pochybnosti o skutkových závěrech nalézacího soudu. Ty mají podklad v důkazech provedených zákonným způsobem při hlavním líčení, když lze pouze přisvědčit podanému odvolání v tom, že [REDAKCE] při hlavním líčení neopakovala, že obžalovaná předmětné bankovky vytáhla z pravé kapsy svých kalhot, jak uvedla v rámci původně podaného vysvětlení v rámci přípravného řízení, což bylo převzato do usnesení o zahájení trestního stíhání, do žalobního návrhu a následně i do skutkové věty výroku rozsudku. Neuvedení tohoto detailu je vysvětlitelné odstupem času, jenž uplynul mezi spácháním skutku a výpovědí při hlavním líčení (téměř devět měsíců). Z hlediska rozhodnutí o vině obžalované, právního posouzení jí spáchaného skutku jde však o nepodstatnou marginálii, kvůli níž odvolací soud neshledal důvod pro zasahování do napadeného rozsudku, neboť odstranění popisu této části jednání obžalované by nic na podstatě skutku a právním posouzení neměnilo.
12. Výhrady obžalované proti závěru okresního soudu, že obžalovaná měla s ohledem na tehdejší průběh správního řízení motiv ke spáchání stíhaného skutku, rovněž nelze akceptovat. Z výpovědi samotné obžalované, ze svědeckých výpovědí a zejména z listinných důkazů je zřetelné, že celé správní řízení bylo pro obžalovanou značně náročné s ohledem na velice aktivní kroky vlastníka objektu sousedícího s penzionem obžalované, který využíval prakticky všech možných právních kroků ke zmaření podnikatelského záměru obžalované. Ačkoliv svou žádost o povolení odstranění stavby podala u příslušného stavebního úřadu již na konci února 2023, tak ke dni spáchání stíhaného skutku na počátku září 2024 se jí nepodařilo dosáhnout pozitivního rozhodnutí. Původní souhlasné stanovisko KHS bylo následně změněno na nesouhlasné právě s ohledem na procesní kroky vlastníka sousedícího objektu a změny provedené v katastru nemovitostí. Zvažovaný podnikatelský záměr obžalované byl tak neustále oddalován, byla opakovaně vyzývána k doplnění dalších podkladů příslušnými správními orgány, za účelem čehož jí byly stanoveny lhůty. Byť by zřejmě správní orgán vyhověl jejím žádostem o prodloužení stanovené lhůty, jak se stalo i v předchozím průběhu řízení, tak nepochybně měla zájem na urychlení celé záležitosti, aby byla eliminována reálná možnost zastavení předmětného řízení, jež by poté muselo být od počátku opakováno. V dlouhodobých peripetiích obžalované v rámci předmětného správního řízení lze zcela reálně shledávat motiv obžalované ke spáchání stíhaného skutku, tedy poměrně zoufalou snahu takovýmto způsobem dosáhnout vyřízení své záležitosti, či její vyřízení urychlit.
13. Soud prvního stupně nepochybil ani při právním posouzení zjištěného skutku. Zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo sám nebo prostřednictvím jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu a spáchá-li takový čin vůči úřední osobě. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, jakož i zájem na ochraně podnikatelských vztahů před úplatkářstvím.
14. Pojem obstarávání věcí obecného zájmu je poměrně široký, když zahrnuje především činnosti spjaté s plněním společensky významných úkolů, ale spadá po něj i obstarávání všech úkolů, na jejichž řádném splnění má zájem celá společnost nebo alespoň větší skupina občanů. Jde o každou činnost, která souvisí s plněním společensky významných úkolů, tedy nejen o rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i o uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, zdravotních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Projednání a vydání závazného stanoviska příslušné krajské hygienické stanice, tedy orgánem, jemuž přísluší rozhodovat o takovéto záležitosti na základě zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, nepochybně spadá pod pojem obstarání věcí obecného zájmu.

15. Úplatkem se rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, a na kterou není nárok. Úplatek představuje neoprávněnou výhodu, která může mít majetkovou i nemajetkovou povahu. Zpravidla jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě a které spočívá v přímém majetkovém prospěchu, například ve finančním či naturálním (peníze, cennosti aj.). Finanční prostředky v objemu 10 000 Kč byly nepochybně způsobilé ovlivnit rozhodovací činnost příslušného pracovníka KHS. Nutno dodat, že věc nelze srovnávat např. s poskytnutím spropitného za poskytnutí gastronomických či jiných odborných služeb. Při výkonu státní moci a správy nelze tolerovat žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty.
16. Ve smyslu § 127 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku je úřední osobou odpovědný úředník orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. ██████████ nepochybně jako zaměstnankyně KHS pověřená zpracováním závazného stanoviska KHS k záměru demolice předmětné stavby z vlastnictví obžalované byla úřední osobou ve smyslu posledně citovaného zákonného ustanovení a v tomto směru byla nadána o potřebnými pravomocemi.
17. Okresní soud i důvodně uzavřel, že mezi poskytnutím úplatku a obstaráním věcí obecného zájmu je zřejmá souvislost. Námitka obžalované, že skutková podstata stíhaného trestného činu nebyla naplněna pro absenci příčinné souvislosti mezi poskytnutím úplatku a obstaráním věcí obecného zájmu nemůže obstát. Je prokázáno, že obžalovaná s ██████████ kritického dne jednala ohledně vydání závazného stanoviska KHS pro potřeby její žádosti o odstranění stavby podané u stavebního úřadu. V závěru tohoto jednání vložila pod spisovou dokumentaci položenou na stolku v kanceláři ██████████ bankovky v hodnotě 10 000 Kč a kancelář ihned poté opustila. Byť takovéto jednání nedoprovodila žádným verbálním projevem, jímž by dala najevo vůli poskytnout úplatek, tak tehdy vzniklá situace a způsob jednání obžalované prakticky neumožňuje učinit jiný smysluplný závěr o zamýšleném záměru obžalované než snahu poskytnutím úplatku ovlivnit rozhodnutí příslušné úřední osoby ve svůj prospěch, tedy dosažení vydání pozitivního stanoviska či alespoň urychlení jeho vydání. Obžalovaná se kritického dne dostavila do budovy KHS právě za účelem projednání vydání závazného stanoviska tímto orgánem veřejné moci, tuto záležitost i s pověřenou úřední osobou projednávala. Zanechání předmětné hotovosti v kanceláři příslušné úřední osoby má evidentně souvislost s tehdy projednávanou věcí, když jiné vysvětlení takového jednání nelze logicky dovodit. Obžalovaná v souvislosti s takovýmto řízením nebyla vyzývána k placení určitých poplatků. Absentuje jakýkoliv bližší vztah mezi obžalovanou a dotčenou úřední osobou, který by mohl odůvodňovat předání předmětné finanční částky (např. vrácení půjčky apod.). O tom, že záměrem obžalované bylo předat peníze právě ██████████, rovněž nevznikají pochybnosti, neboť jednání obžalované a ██████████ nebyla přítomna žádná jiná osoba. Závěr o příčinné souvislosti mezi poskytnutím úplatku a obstaráním věcí obecného zájmu je tak zcela namístě.
18. Soud prvního stupně v neprospěch obžalované nepochybil ani při rozhodování o jejím potrestání. Odpovídajícím způsobem přihlédl ke všem skutečnostem významným pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. Při absenci přitěžujících okolností dal výraz především dosavadní bezúhonnosti obžalované, když lze mít za reálný závěr, že ze strany obžalované šlo v projednávaném případě o mimořádné vybočení z jinak řádného dosavadního života, k němuž se odhodlala pod vlivem zdlouhavého správního řízení, jímž byla neustále oddalována realizace jejího podnikatelského záměru. Okresním soudem zvolená sankce v podobě majetkového postihu se jeví jako přiléhavá reakce s ohledem na charakter stíhané trestné činnosti, možnosti nápravy obžalované, jež nejsou nikterak snížené, a rovněž s přihlédnutím k jejím majetkovým poměrům. Obžalovaná má pravidelné příjmy v podobě starobního důchodu, z podnikatelské činnosti, vlastní rozsáhlejší nemovitý majetek, není zatížena exekucemi ani povinnostmi k nezaopatřeným osobám. Peněžitý trest ve výměře 70 denních sazeb po 1 000 Kč rozhodně nelze považovat za potrestání nepřiměřené

přísné. V případě nezaplacení tohoto trestu by obžalované hrozila jeho přeměna na trest odnětí svobody toliko ve výměře 140 dnů, což je trest, jenž nedosahuje ani dolní hranice sazby trestu odnětí svobody, jímž lze předmětné protizákonné jednání postihovat.

19. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalované uložen i trest propadnutí věci, a to předmětných bankovek v hodnotě 10 000 Kč, když šlo o nástroj trestné činnosti, jímž se ve smyslu ustanovení § 135a tr. zákoníku rozumí věc, která byla určena nebo užita ke spáchání trestného činu, včetně plodů a užitků.
20. Ze všech shora uvedených důvodů muselo být odvolání obžalované jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 17. 9. 2025

JUDr. Jiří Trnka v. r.
předseda senátu